

Panium – Číslo jedenásť jedenásť

Jedenásť, jedenásť: Prorocké svedectvo Daniela a Zjavenia

Jeff Pippenger

2025-08-09

Bola to pre mňa dlhá cesta, kým som dospel do tohto bodu v štúdiu Pania, a názov „Jedenásť, jedenásť“ má zdôrazniť, že Lev z kmeňa Júdovho zosúladil knihu Daniel a knihu Zjavenie tak, aby v jedenásťej kapitole a jedenástom verši predstavil vnútorné i vonkajšie línie dejín spečat'ovania Božieho ľudu. Tesne pred uzavretím doby milosti zaznieva príkaz odpečatiť proroctvo v Zjavení, ktoré bolo zapečatené až do času, keď sa vnútorné a vonkajšie prorocké dejiny, znázornené dvoma líniami jedenásť—jedenásť, nachádzajúcimi sa v knihách Daniel a Zjavenie, stali prítomnou pravdou.

A povedal mi: Nezapečat'uj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškvnený, nech sa poškvňuje ešte; a kto je spravodlivý, nech koná spravodlivosť ešte; a kto je svätý, nech sa posväcuje ešte. Zjavenie 22:10, 11.

„čas je blízko“ tesne pred ukončením času milosti a „čas je blízko“, keď je „Zjavenie Ježiša Krista“ odpečatené.

Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa musí čoskoro stať; a poslal to a oznámil prostredníctvom svojho anjela svojmu služobníkovi Jánovi, ktorý vydal svedectvo o slove Božom, o svedectve Ježiša Krista a o všetkom, čo videl. Blahoslavený je ten, kto číta, a tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko. Zjavenie 1,1–3.

Keď Lev z kmeňa Júdovho odpečat'uje „Zjavenie Ježiša Krista“, ako to robí od príchodu posolstva Polnočného volania v júli 2023, toto odpečat'ovanie zahŕňa aj zjavenie, že je „Palmoni“, Podivuhodný Počtár, čiže Počtár tajomstiev. Nepriať túto pravdu znamená zlyhať v procese skúšky, ktorý zapečat'uje sto štyridsaťštyri tisíc.

Ja vás veru krstím vodou na pokánie; ale ten, ktorý prichádza po mne, je mocnejší než ja; jemu nie som hoden ani obuv nosiť. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. Jeho vejačka je v jeho ruke, a dôkladne prečistí svoje humno a zhromaždí svoju pšenicu do sýpky; ale plevy spáli neuhasiteľným ohňom. Matúš 3,11.12.

„Ako skoro sa tento očistný proces začne, nemôžem povedať, ale nebude dlho odkladaný. Ten, ktorého vejačka je v Jeho ruke, očistí svoj chrám od jeho mravnej poškvny. Dôkladne prečistí svoje humno.“ Testimonies to Ministers, 372, 373.

Prorockých svedectiev, ktoré určujú čas pečatenia ako prorocký proces skúšky, je viac než dosť. Je zrejmé, že tento proces skúšky je založený na schopnosti a spôsobilosti študenta uplatniť správnu alebo nesprávnu metodológiu pri štúdiu Božieho prorockého Slova. Táto pravda je tiež veľmi

hojne predstavená v inšpirovanom zázname.

A čo sa týka týchto štyroch mládencov, Boh im dal poznanie a zručnosť vo všetkom učení a múdrosti; a Daniel mal porozumenie vo všetkých videniach a snoch. Keď sa potom naplnili dni, po ktorých ich mal kráľ dať predviesť, predstavený eunuchov ich priviedol pred Nebukadnesara. A kráľ sa s nimi rozprával; a medzi nimi všetkými sa nenašiel nikto ako Daniel, Chananiáš, Mišael a Azariáš; preto stáli pred kráľom. A vo všetkých veciach múdrosti a rozumnosti, na ktoré sa ich kráľ dopytoval, ich našiel desať ráz lepších než všetkých mudrcov a hvezdárov, ktorí boli v celej jeho ríši. Daniel 1:17–20.

Základným pravidlom prorockého výkladu je, že pravda sa ustanovuje na svedectve dvoch, a tí, ktorí nedôverujú tejto zásade, sa vystavujú neúspechu. Súčasťou procesu skúšky počas času pečatenia je rozpoznanie súvislosti vnútorných a vonkajších dejín, ktoré v jedenástej kapitole a jedenástom verši predstavujú Daniel a Ján.

„Zjavenie je zapečatená kniha, ale je to aj otvorená kniha. Zaznamenáva podivuhodné udalosti, ktoré sa majú odohrať v posledných dňoch dejín tejto zeme. Učenia tejto knihy sú určité, nie mystické a nezrozumiteľné. V nej sa nadväzuje na tú istú líniu proroctva ako v Danielovi. Niektoré proroctvá Boh zopakoval, čím ukázal, že im treba prikladať dôležitosť. Pán neopakuje veci, ktoré nemajú veľký význam.“ Manuscript Releases, zväzok 9, 8.

Knihy Daniel a Zjavenie predstavujú dvoch svedkov a stoštyridsaťštyritisíc je v jedenástej kapitole knihy Zjavenie predstavených ako dvaja svedkovia. V jedenástom verši tejto kapitoly sú dvaja svedkovia, predstavovaní Eliášom a Mojžišom, vzkriesení, ako to predobrazne ukazujú Ján vo vriacom oleji a Daniel v jame levov. Stoštyridsaťštyritisíc je predstavených Danielom a Jánom, a takisto Eliášom a Mojžišom. Aby študent uspel v procese skúšky, ktorý vytvára stoštyridsaťštyritisíc, musí pochopiť, že pravda je ustanovená na základe dvoch svedkov, že knihy Daniel a Zjavenie predstavujú dvoch svedkov a že stoštyridsaťštyritisíc bolo predobrazne znázornených ako Eliáš a Mojžiš, a tiež Daniel a Ján.

Tieto pravdy sú iba stručnou ukážkou prorockých právd spojených s vnútornými a vonkajšími dejinami, ktoré predstavuje „jedenásť, jedenásť“ v Danielovi aj v Zjavení. Ako Palmoni, Kristus usmerňoval pri zosúladení týchto dvoch pasáží, a takisto to, že jedenásť plus jedenásť sa rovná dvadsaťdva, čo je zase desiatok či desatina z dvestodvadsiatich, čo je symbol spojenia božstva s ľudstvom. Palmoni na základe viac než dvoch svedkov ustanovil, že „dvestodvadsať“ predstavuje spojenie božstva a ľudstva, čo je zároveň opisom Kristovho vtelenia, keď na seba vzal padlé telo. Tým dal ľudstvu príklad, že ak sú ochotní splniť požiadavky evanjelia, Kristus je ochotný spojiť svoje božstvo s naším ľudstvom. Božstvo a ľudstvo sú preto dvoma svedkami.

„Zjavenie Ježiša Krista“, ktoré sa otvorilo tesne pred uzavretím času milosti, zahŕňa aj to, že Ježiš je Božie „Slovo“.

Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A svetlo svieti v temnote a tma ho nepochopila. Ján 1,1–5.

Biblia je „Slovo“ Božie, ktoré tak ako Kristus predstavuje spojenie božstva s ľudstvom. Biblia predstavuje dvoch svedkov Starého a Nového zákona, ktorými sú v jedenástej kapitole Zjavenia aj Mojžiš a Eliáš.

„O týchto dvoch svedkoch prorok ďalej vyhlasuje: ‚To sú tie dve olivy a dva svietniky, stojace pred Bohom zeme.‘ ‚Tvoje slovo,‘ povedal žalmista, ‚je sviecou mojim nohám a svetlom mojej ceste.‘ Zjavenie 11:4; Žalm 119:105. Títo dvaja svedkovia predstavujú Písma Starého a Nového zákona.“ Veľký spor, 267.

Dvaja svedkovia sú dve olivy, dva svietniky a Starý i Nový zákon, ktoré sú v odseku predstavené ako „Tvoje slovo“. „Zjavenie Ježiša Krista“, ktoré Lev z kmeňa Júdovho odpečatuje tesne pred ukončením doby milosti, je „záverečný vzrast poznania“, ktorý skúša tých, čo sú kandidátmi na to, aby boli jednými zo sto štyridsiatich štyroch tisíc. „Záverečný vzrast poznania“ je zároveň aj posolstvom polnočného volania v podobenstve o desiatich pannách.

„A ja som odpovedal a riekol som mu: Čo sú tieto dve olivy po pravej strane svietnika a po jeho ľavej strane? A opäť som odpovedal a riekol som mu: Čo sú tieto dve olivové ratolesti, ktoré prostredníctvom dvoch zlatých rúrok vyliievajú zo seba zlatý olej? A on mi odpovedal a riekol: Či nevieš, čo sú toto? A ja som povedal: Nie, môj pane. Vtedy riekol: Toto sú tí dvaja pomazaní, ktorí stoja pri Pánovi celej zeme. Zachariáš 4:11–14. Títo sa vyprázdňujú do zlatých nádob, ktoré predstavujú srdcia živých Božích poslov, ktorí nesú ľudu slovo Pánovo v napomenutiach a úpenlivých prosbách. Samotné Slovo musí byť také, ako je to znázornené, zlatý olej vytekajúci z dvoch olív, ktoré stoja pri Pánovi celej zeme. Toto je krst Duchom Svätým a ohňom. To otvorí dušu neveriacich usvedčeniu. Potreby duše môžu byť naplnené jedine pôsobením Svätého Ducha Božieho. Človek sám od seba nemôže urobiť nič, aby uspokojil túžbu a naplnil aspirácie srdca.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 4, 1180.

Slovo Božie je zároveň Biblia aj Kristus a Biblia a Kristus predstavujú dvoch svedkov, tak ako aj sto štyridsaťštyri tisíc. Dvaja svedkovia zasa predstavujú spojenie božstva s ľudstvom. Predstavujú tiež vnútorné i vonkajšie prorocké dejiny. Ako svedkovia poskytli dôkaz, že božstvo spojené s ľudstvom nehreší. Predstavujú aj spojenie medzi božstvom a ľudstvom. Či už ide o rebrík, spojovací kanál, potrubia, anjelov alebo ktorýkoľvek z iných symbolov spojenia komunikácie medzi Bohom a človekom, posolstvo sprostredkované človeku je vždy život alebo smrť.

„Pomazaní, ktorí stoja pri Pánovi celej zeme, majú postavenie, ktoré bolo kedysi dané Satanovi ako zakrývajúcemu cherubovi. Prostredníctvom svätých bytostí obklopujúcich jeho trón Pán udržiava neustále spojenie s obyvateľmi zeme. Zlatý olej predstavuje milosť, ktorou Boh neprestajne zásobuje lampy veriacich, aby neblikali a nevyhasli. Keby sa tento svätý olej nevylieval z neba v posolstvách Božieho Ducha, nástroje zla by mali nad ľuďmi úplnú moc.“

„Boh je zneuctený, keď neprijímame posolstvá, ktoré nám posiela. Takto odmietame zlatý olej, ktorý by vylial do našich duší, aby bol sprostredkovaný tým, ktorí sú v temnote. Keď zaznie výzva: ‚Hľa, ženích prichádza; vyjdite mu v ústrety,‘ tí, ktorí neprijali svätý olej, ktorí vo svojich srdciach nepestovali Kristovu milosť, zistia podobne ako pochaté panny, že nie sú pripravení stretnúť svojho Pána. Nemajú sami v sebe moc získať olej a ich životy stroskotajú.“

Ale ak prosíme o Božieho Svätého Ducha, ak úpenlivo voláme, ako volal Mojžiš: ‚Ukáž mi svoju slávu,‘ Božia láska bude vyliata v našich srdciach. Skrze zlaté rúry bude zlatý olej sprostredkovaný aj nám. ‚Nie mocou ani silou, ale mojím Duchom, hovorí Hospodin zástupov.‘ Prijímaním jasných lúčov Slnka spravodlivosti žiaria Božie deti ako svetlá vo svete.“ Review and Herald, 20. júl 1897.

Vyliatie Ducha Svätého nastáva počas vnútorných a vonkajších dejín vyznačených Danielom a Zjavením 11,11. Vo veršoch jedenásť a dvanásť jedenástej kapitoly knihy Daniel sú predstavené „najmenej“ štyri prorocké postavy, ktoré je potrebné určiť. Takisto je potrebné určiť štyri postavy vo veršoch trinásť až pätnásť a štyri vo verši šesťnásť. Práve teraz žijeme v týchto dejinách, a preto je našou povinnosťou ako študentov proroctva roztriediť, kto sú symbolické postavy veršov jedenásť až šesťnásť, lebo predstavujú líniu proroctva, ktorá pokrýva skryté dejiny štyridsiateho verša tej istej kapitoly.

Zdá sa byť takisto vhodné určiť osobnosti zastúpené v dejinách štyridsiateho verša, ktorý sa od roku 1989 odpečatuje.

I riekol: Chod' svojou cestou, Daniel, lebo tieto slová sú uzavreté a zapečatené až do času konca. Mnohí budú očistení, vybielení a preskúšaní; bezbožní však budú páchať bezbožnosť, a nikto z bezbožných neporozumie; múdri však porozumejú. Daniel 12,9.10.

Štyridsiaty verš sa začína v čase konca v roku 1798, keď francúzsky Napoleon odviezol pápeža do zajatia. Napoleonovo ospravedlnenie sa zakladalo na porušenej Tolentinskej zmluve z roku 1797. Boj Napoleona a pápeža bol už predtým predobrazne zobrazený v dejinách, ktoré naplnili verše šesť a sedem jedenástej kapitoly Daniela. Porušená manželská zmluva a porážka severného kráľa južným kráľom pri naplnení veršov šesť a sedem sa zopakovali v dejinách roku 1798, a tým predstavujú predpoveď Božieho slova vo veršoch šesť a sedem i naplnenie týchto veršov na začiatku vojny medzi Ptolemaiom Filadelfom, druhým kráľom Egypta, a Antiochom Theom, tretím kráľom Sýrie. Ptolemaios predstavoval južného kráľa a Antiochos predstavoval severného kráľa.

Predpoveď týchto veršov, spojená s naplnením tejto predpovede v dejinách Ptolemaia a Antiocha — ktoré zasa predobrazili dejiny Napoleona a pápeža v roku 1798 — poskytuje tri línie, ktoré predobrazujú dejiny Putina a Zelenského vo veršoch jedenásť a dvanásť. Preto je chápanie toho, že čas konca v roku 1798 predstavuje dejiny Napoleona a pápeža, neúplné, ak sa tým končí. Musíme pochopiť, čo verše šesť a sedem predpovedajú o Napoleonovi a pápežovi, a tiež čo učia dejiny Ptolemaia a Antiocha o tom istom období. Keď porozumieme týmto líniam pravdy, môžeme potom pochopiť, že tieto predchádzajúce historické naplnenia označujú počiatočné dejiny štyridsiateho verša, a tým zároveň označujú aj zakončenie štyridsiateho verša, keď Putin, ktorý bol predobrazený Napoleonom a Ptolemaiom — Putin, ktorý bol predpovedaný vo veršoch šesť a sedem — napĺňa verše jedenásť a dvanásť.

Dôležité pozorovanie týkajúce sa prorockého vzťahu medzi drakom a šelmou, ako by ich Ján označil, alebo ako „ustavičnú obeť a ohavnosť spustošenia“, ako by ich Daniel predstavil, je to, že sú prorocky veľmi podobní. Ján to hovorí takto.

A klaňali sa drakovi, ktorý dal moc šelme; a klaňali sa šelme a hovorili: Kto je podobný šelme? Kto môže bojovať proti nej? Zjavenie 13:4.

Uctievať draka znamená uctievať šelmu, lebo obaja predstavujú náboženstvo pohanstva. Podobne ako Ján, aj Daniel používa „malý roh“ z ôsmej kapitoly Daniela, verše deväť až dvanásť, aby predstavil pohanský aj pápežský Rím, hoci medzi nimi jasne rozlišuje tým, že malý roh pohanského Ríma označuje v mužskom rode a malý roh pápežského Ríma v ženskom rode. V siedmej kapitole Daniel označuje pohanský Rím za „odlišný“ od kráľovstiev, ktoré mu predchádzali, a ďalej Daniel označuje aj pápežský Rím ako „odlišný“. Rím, či už pohanský alebo pápežský, je odlišný. Mužský symbol Ríma, predstavujúci pohanský Rím, je doložený Achabom a Herodesom. Obaja boli zosobášení so symbolmi pápežstva. Žena je cirkevníctvo a muž je štátníctvo, takže na prorockej úrovni, keď Božie Slovo hovorí o tom, že muž a žena sa stávajú jedným, potvrdzuje tým skutočnosť, že pohanský Rím a pápežský Rím sú si v prorockom zmysle veľmi podobné, lebo sú jedno telo.

Vzťah Francúzska k pápežstvu v roku 1798 je predobrazom vzťahu Spojených štátov k pápežstvu, keď desiat králi spália Rím ohňom a budú jesť jeho telo.

A desať rohov, ktoré si videl na šelme, tie budú nenávidieť smilnicu, spustošia ju a obnažia, budú jesť jej telo a spália ju ohňom. Zjavenie 17,16.

Vzťah Francúzska k pápežstvu, keď v roku 538 uviedlo pápežstvo k moci, je predobrazom diela Spojených štátov pri uzdravení smrteľnej rany pápežstva v čase čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona.

A videl som inú šelmu vystupovať zo zeme; mala dva rohy ako baránok, ale hovorila ako drak. A vykonáva všetku moc prvej šelmy pred jej očami a pôsobí, aby sa zem i tí, ktorí na nej bývajú, klaňali prvej šelme, ktorej smrteľná rana bola uzdravená. A činí veľké znamenia, takže aj oheň zostupuje z neba na zem pred zrakom ľudí. A zvädza obyvateľov zeme prostredníctvom znamení, ktoré jej bolo dané konať pred očami šelmy, a hovorí obyvateľom zeme, aby zhotovili obraz šelmy, ktorá mala ranu od meča, a ožila. Zjavenie 13:11–14.

„čas konca“ v roku 1798 pri naplnení štyridsiateho verša označuje odstránenie duchovného kráľa severu duchovným kráľom juhu. Tieto prorocké dejiny sú záverečnými dejinami tisíc dvestošesťdesiatich rokov pápežskej vlády, a preto sú prorocké charakteristiky začiatku týchto prorockých dejín predstavené aj na ich konci. V roku 538 ustúpilo štvrté kráľovstvo biblického proroctva piatemu kráľovstvu biblického proroctva a v roku 1798 ustúpilo piate kráľovstvo biblického proroctva šiestemu kráľovstvu biblického proroctva.

Rok 538 je tiež stredným medzníkom kliatby „sedem čias“ z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika proti severnému kráľovstvu Izraela, ktorá sa začala v roku 723 pred Kr., keď Asýria odviedla Efraima do zajatia. Rok 1798 teda nesie nielen prorocké charakteristiky roku 538, ale aj roku 723 pred Kr. V roku 723 pred Kr. bolo desať kmeňov Izraela zvrhovaných Asýriou a o tisíc dvestošesťdesiat rokov neskôr, v roku 538, bol pohanský Rím zvrhovaný pápežským Rímom, ktorý bol potom v roku 1798 zasa zvrhnutý Francúzskom pri ukončení „sedem čias“.

V roku 1798 Francúzsko, kráľ juhu, zosadilo pápežstvo z trónu. V roku 538 Francúzsko, hlavný symbol rozkladu pohanského Ríma na desať kráľovstiev, dosadilo pápežstvo na trón. Pri nedeľnom zákone Spojené štáty opakujú úlohu Francúzska v roku 538 a keď desať kráľov spáli pápežstvo ohňom a bude jesť jej telo, Spojené štáty opakujú úlohu Francúzska v roku 1798.

Súd „sedemnáťkrát“ nad severným a južným kráľovstvom Izraela bol vykonaný kráľovstvami, ktoré vyšli zo severu.

Izrael je rozptýlená ovca; levy ho zahnali preč: najprv ho pohltil asýrsky kráľ, a napokon mu tento Nebukadnesar, babylonský kráľ, polámal kosti. Jeremiáš 50:17.

Asýria prišla zo severu a v roku 723 pred Kr. dobyla desať kmeňov a Babylon odviezol Júdu do zajatia v roku 677 pred Kr. Hoci Izrael bol vo vzťahu k Júdovi severným kráľovstvom, predsa boli obe kráľovstvá dobyté nepriateľmi zo severu, čím sa tak Izrael, ako aj Júda stali južnými kráľovstvami vo vzťahu k nepriateľovi, ktorý ich odviezol do zajatia. Rok 723 pred Kr. predstavuje, že severný kráľ dobýva južné desaťnásobné kráľovstvo. Rok 538 predstavuje prechod od pohanstva k pápežstvu a tiež severné kráľovstvo dobývajúce desaťnásobné kráľovstvo. Rok 1798 predstavuje severného kráľa porazeného južným kráľom, ktorý predstavuje desaťnásobné kráľovstvo.

A v tú istú hodinu nastalo veľké zemetrasenie a desatina mesta sa zrútila, a pri zemetrasení zahynulo sedemtisíc ľudí; a ostatní sa preľakli a vzdali slávu Bohu neba. Zjavenie 11:13.

Obdobie prechodu spojené s rokom 538, keď sa Rím zmenil z pohanského na pápežský, je zároveň zmenou v ôsmej kapitole Daniela z mužského rodu na ženský, čo symbolicky znamená prechod od štátneho vládnutia k cirkevnému vládnutiu. Proroctvo o „siedmich časoch“ nesie pečať „pravdy“, lebo prvé písmeno (723 pred Kr.) znázorňuje dvadsiate druhé a posledné písmeno hebrejskej abecedy (1798), zatiaľ čo trináste a prostredné písmeno predstavuje vzburu (538). Daniel označuje, že „prestúpenie“, ktoré je symbolizované výrazom „prestúpenie spustošenia“, bolo spojením cirkvi a štátu, pričom cirkev ovládala tento vzťah. Toto „prestúpenie“ predstavuje rok 538, ktorý je prostredným bodom a metaforicky trinástym písmenom troch hlavných medzníkov v období siedmich časov proti desiatim severným kmeňom Izraela.

V roku 1798, v „čase konca“, ako je uvedené v štyridsiatom verši jedenástej kapitoly Daniela, ateistické Francúzsko, kráľ juhu, zasadilo pápežstvu, kráľovi severu, smrteľnú ranu. V roku 1989 pápežstvo podniklo odvetu proti ateistickému kráľovi juhu, ktorý sa medzitým stal Sovietskym zväzom. Táto odвета zahŕňala tajné spojenectvo medzi Spojenými štátmi a Vatikánom. Zmetenie Sovietskeho zväzu v roku 1989 ukončuje písané prorocké posolstvo štyridsiateho verša a nasledujúci verš, štyridsiaty prvý, predstavuje nedeľný zákon v Spojených štátoch. Teda od pádu Sovietskeho zväzu v roku 1989 až po nedeľný zákon v nasledujúcom verši žijeme v skrytých dejinách štyridsiateho verša.

Štyridsiaty verš sa začína tým, že v roku 1798 označuje kráľa juhu a severu, a potom v roku 1989 kráľa juhu a severu, ako aj tretiu mocnosť predstavovanú vozmi, loďami a jazdcami.

A v čase konca bude naňho dorážať kráľ juhu; a kráľ severu sa proti nemu priženie ako víchor, s vozmi, s jazdcami a s mnohými loďami; a vtrhne do krajín, zaplaví ich a prejde cez ne.
Daniel 11:40.

V „čase konca“ v roku 1798 vstúpil doslovný Napoleonov generál do Vatikánu a doslovne zajaľ papeža a uväznil ho. V roku 1989 nastala odplata za rok 1798. V dejinách medzi rokmi 1798 a 1989 došlo k prorockým prechodom, ktoré je dôležité si všimnúť. Ateistické Francúzsko, kráľ juhu v časovom období roku 1798, bolo prvým duchovným kráľom juhu a Putinovo Rusko je predurčené byť jeho posledným. Francúzsko je označené v Zjavení jedenásť, ktoré sestra Whiteová priamo označuje ako ateistické Francúzsko. Jedným z dvoch symbolov, ktoré v jedenástej kapitole označujú Francúzsko, je Egypt, ktorý sestra Whiteová označuje za symbol ateizmu. V tejto kapitole bola šelma vystupujúca z bezodnej priepasti ateizmom, ktorý vstúpil do dejín v tom časovom období.

Ateizmus vstupuje do dejín počnúc Francúzskom v období roku 1798 a do roku 1989 sa duchovným kráľom ateizmu stáva Sovietsky zväz. Zmetenie Sovietskeho zväzu v roku 1989 pri naplnení tajného spojenectva medzi pápežom Jánom Pavlom II. a Ronaldom Reaganom bolo predobrazené v desiatom verši jedenástej kapitoly Daniela a druhý svedok k desiatemu veršu sa nachádza v Izaiášovom úseku o dvoch kliatbach v trvaní dvetisícpäťsto dvadsať rokov proti severnému a južnému kráľovstvu Izraela, ako je to predložené v kapitolách sedem až jedenásť.

Rok 1989 sa preto stáva východiskovým bodom na rozlúštenie prorockých hádaniek posledných dní. Práve vtedy bol odpečatený štyridsiaty verš. Teraz možno rozpoznať, že štyridsiaty verš sa začína v roku 1798 a končí pri nedeľnom zákone štyridsiateho prvého verša.

Pri zákone o nedeli budú Spojené štáty hovoriť ako drak a ukončia svoju vládu ako šieste kráľovstvo biblického proroctva. Svoj čas panovania začali v roku 1798, keď piate kráľovstvo utrpelo smrteľnú ranu. V roku 1798 Spojené štáty prijali zákony o cudzincoch a poburovaní, čím už na samom začiatku predobrazili koniec šiesteho kráľovstva. Štyridsiaty verš je preto dejinami Spojených štátov ako šiesteho kráľovstva biblického proroctva.

Rok 1798 je prvým písmenom hebrejskej abecedy, nedeľný zákon je dvadsiatym druhým a posledným písmenom hebrejskej abecedy a rok 1989 je medzníkom uprostred, ktorý predstavuje vzburu symbolizovanú číslom trinásť a trinástym písmenom hebrejskej abecedy. Rok 1989 predstavuje vzburu tajného Reaganovho spojenectva s antikristom biblického proroctva. Rok 1989 uvádza prvého z posledných ôsmich prezidentov, ktorí vládnu počas obdobia stupňujúcej sa vzbury proti Ústave. Rok 1989 začal proces skúšky medzi adventistami siedmeho dňa, ktorý je určený na vytvorenie dvoch tried uctievačov. Verní sú tí few, neverní sú tí many. Rok 1989 predstavuje stredový medzník štyridsiateho verša a predstavuje vzburu symbolizovanú trinástym písmenom. Štyridsiaty verš nesie podpis „pravdy“.

Štyridsiaty verš obsahuje kráľov severu a juhu, ktorí sa na konci verša v dejinách líšia. Obsahuje aj Spojené štáty, ktoré sú podľa Jána falošným prorokom, ktorý spolupracuje s drakom a šelmou, aby viedol svet k Armagedonu. Kráľ juhu vo verši štyridsať je drak, kráľ severu je šelma; vozy, lode a jazdci sú falošný prorok. Naplnenie štyridsiateho verša v roku 1989 sa stáva dôležitým prorockým

znakom pre pochopenie veršov jedenásť až pätnásť. Ak nemáte pravdu v otázke roku 1989, nemôžete mať logicky pravdu ani o dejinách, v ktorých sa dnes nachádzame.

Od roku 1989 až po nedeľný zákon sú vo veršoch desať až pätnásť predstavené tri zástupné vojny za pápežstvo. Tieto verše treba chápať ako jedny súvislé dejiny, lebo ten istý „Antiochus Magnus“ sa nachádza v troch bojoch predstavených v historickom naplnení veršov desať až pätnásť.

Všetky tri boje tvoria jednu prorockú líniu, lebo Antiochus Magnus bol v každom z týchto troch bojov. Desiaty verš a Izaiáš 8,8 poskytujú dvoch svedkov k naplneniu štyridsiateho verša v roku 1989. Štyridsiaty verš je referenčným bodom v desiatom verši a v Izaiášovi 8,8. „Vozy, lode a jazdci“ predstavujú dva rohy zemskej šelmy v trinástej kapitole Zjavenia. Na konci, keď Spojené štáty „hovoria ako drak“, už tie dva rohy nie sú republikánstvo a protestantizmus. V tom čase sa takzvaní protestanti spoja s katolicizmom a ústavná republika bude zmenená na diktatúru. V tomto časovom období budú dva rohy zemskej šelmy hospodárska a vojenská sila. V trinástej kapitole Zjavenia Spojené štáty nútia svet prijať znamenie šelmy, aby bolo možné kupovať a predávať, a tiež pod hrozbou smrti. Tieto dva rohy sú Danielove „lode“, predstavujúce hospodársku moc, a jeho „jazdci a vozy“, predstavujúce vojenskú silu.

Rok 1989 ustanovuje, že pri uplatnení historického naplnenia bitiek pri Rafii a Panii vo veršoch jedenásť až pätnásť sa musí použiť tá istá prorocká metodológia, ktorá bola použitá na pochopenie roku 1989 a rozpadu Sovietskeho zväzu, lebo Antiochus Magnus bol zastúpený vo všetkých troch bitkách opísaných vo veršoch desať až pätnásť. Antiochus predstavuje moc vozov, lodí a jazdcov, ktorou bol v roku 1989 Ronald Reagan, prvý z ôsmich prezidentov, z ktorých posledný bol zároveň aj šiesty a je teraz ôsmym, ktorý je zo siedmich.

Podľa Izaiáša 23 by pápežská moc (smilnica, ktorá smilní s kráľmi zeme) mala byť skrytá počas vlády Spojených štátov ako šiesteho kráľovstva biblického proroctva. V roku 1989 boli Spojené štáty, ktoré boli predobrazené Antiochom Veľkým, zástupnou mocnosťou pápežstva v jeho vojne proti šelme ateizmu, ktorá mu v roku 1798 zasadila smrteľnú ranu.

Tri boje veršov desať až pätnásť predstavujú vojnu medzi kráľom severu, ktorý ako skrytá týrska smilnica využíva zástupné mocnosti, keď postupuje smerom k obnoveniu svojej moci a k porážke kráľa ateizmu — kráľa juhu. Historické naplnenia troch bojov vo veršoch desať až pätnásť nás poučujú, že v prvom i poslednom boji Antiochus Magnus zvíťazil, ale v prostrednom boji prehral. Prorocké charakteristiky rokov 1989 za Ronalda Reagana spolu s pápežom Jánom Pavlom II. a kolapsom Sovietskeho zväzu budú mať svoj náprotivok v poslednom z týchto troch bojov, lebo práve tieto verše sú odpečatené tesne pred uzavretím doby milosti. Tak ako bol verš štyridsať odpečatený v roku 1798 a potom znovu v roku 1989, tento verš bol odpečatený na konci, počnúc júlom 2023.

Zjavenie Ježiša Krista je odpečatené tesne pred uzavretím času milosti a zahŕňa vrcholnú pravdu, že Ježiš je prvý i posledný, a ako taký vždy znázorňuje koniec prostredníctvom začiatku. Čas milosti sa pre adventizmus uzatvára pri nedeľnom zákone a tesne pred uzavretím času milosti je Zjavenie Ježiša Krista odpečatené. Posolstvo, ktoré sa uzatvára pri zavretých dverách nedeľného zákona, je posolstvom Polnočného volania, ktoré v dejinách milleritov viedlo k zavretým dverám

22. októbra 1844. Odpečatenie roku 1798 na začiatku štyridsiateho verša, ktoré je zároveň začiatkom Spojených štátov ako šiesteho kráľovstva biblického proroctva, predobrazovalo odpečatenie roku 1989 uprostred štyridsiateho verša a začiatok postupného ukončovania Spojených štátov. Odpečatenie v roku 1798, ktoré predobrazovalo rok 1989, predstavuje dvoch svedkov odpečatenia posolstva Polnočného volania v roku 2023. Táto línia so svojimi tromi medzníkmi 1798, 1989 a 2023 označuje vnútorné dielo očisťovania desiatich panien a vonkajšiu líniu šiesteho kráľovstva biblického proroctva.

Bitka predstavená v jedenástom verši, ktorá sa naplnila v bitke pri Ráfii, keď Antiocha porazil Ptolemaios, predstavuje porážku pápežskej zástupnej moci, ktorou sú v tejto súčasnej bitke nacisti Ukrajiny, spojení so západoeurópskymi globalistickými národmi tvoriacimi EÚ a NATO a kráčajúcimi v úplnom súlade s politickými a ekonomickými globalistami Organizácie Spojených národov. Ak bol Antiochos Magnos prítomný vo všetkých troch bitkách a predstavuje pápežskú zástupnú moc proti kráľovi juhu, ako by to potom mohli byť Spojené štáty v roku 1989, následne Ukrajinci, ako ich predobrazuje bitka pri Ráfii, a potom opäť Spojené štáty v bitke pri Paniiu? Desiaty verš je kľúčom k veršom jedenásť až pätnásť, lebo jeho naplnenie v roku 1989 poskytuje ilustráciu prorockých charakteristík prvej z troch zástupných vojen. Aké je prorocké odôvodnenie pre stotožnenie Antiocha s pápežskou zástupnou mocou, pričom sa Spojené štáty neuplatňujú na každú z týchto troch bitiek?

V dejinách ukrajinskej vojny, ktoré boli predobrazené bitkou pri Ráfii, Spojené štáty použili ukrajinských nacistov ako svoju zástupnú moc práve v tých dejinách, v ktorých vytvárajú obraz pápežstva, moci, ktorá vždy a jedine používa zástupné sily, aby za ňu vykonávali jej špinavú prácu.

Odpovedať na otázku zástupných mocností vo veršoch desať až pätnásť si vyžaduje prorocké skúmanie charakteristík Antiocha ako symbolu. Diadochovské vojny boli sériou konfliktov v rokoch 323–281 pred Kr. medzi diadochmi (grécky „nástupcovia“), generálmi a nástupcami Alexandra Veľkého, ktorí po jeho smrti v roku 323 pred Kr. bojovali o ovládnutie jeho rozsiahlej ríše. Prvým Antiochom bol Antiochos I. Sótér, syn Seleuka I. Nikátora, jedného z Alexandrovcových diadochov (nástupcov), ktorý založil Seleukovskú ríšu.

Meno Antiochos možno chápať vo význame ten, kto stojí na mieste niekoho iného, aby ho podporoval. Antiochos je symbolom Ríma a pápežský Rím je antikristom, ktorý má podobnú symboliku ako Antiochos. Meno Antiochos predstavovalo syna zakladateľa Seleukovskej ríše, a v tomto zmysle Antiochos stál na mieste svojho otca, stál ako jeho zástupca. Sestra Whiteová označuje za antikrista tak Satana, ako aj pápeža, a uvádza, že pápež je Satanovým zástupcom na zemi. Toto meno sa stalo významným dynastickým menom v Seleukovskej ríši, sčasti pre jeho spojenie s Antiochom I. Sótérom a s mestom Antiochia, pomenovaným buď po otcovi, alebo po synovi Seleuka I. Pápež je Satanovým zástupcom a meno Antiochos symbolicky predstavuje zástupcu svojho otca, zakladateľa severného kráľovstva, ktorý umiestnil jeho hlavné mesto do Babylonu.

Po smrti Alexandra Veľkého v roku 323 pred Kr. sa jeho ríša rozpadla medzi diadochov (nástupcov). Pri babylonskom rozdelení (323 pred Kr.) bol Seleukos spočiatku ustanovený za

veliteľ a hetajrskej jazdy (prestížny vojenský úrad) pod Perdikkom, regentom Alexandrovej ríše. Do roku 321 pred Kr. bol Seleukos po smrti Perdikka a po ďalších rokovaníach medzi diadochmi pri rozdelení v Triparadeise ustanovený za satrapu (miestodržiteľa) Babylónie. V roku 316 pred Kr. prinútil Antigonos I. Monofthalmos, ďalší z diadochov, Seleuka utiecť z Babylona v dôsledku rastúcej moci Antigona. Seleukos našiel útočisko u Ptolemaia I. Sotéra v Egypte. V roku 312 pred Kr. sa Seleukos vrátil do Babylona s malým vojskom, ktoré mu poskytol Ptolemaios. Porazil vojská Antigona a znovu získal Babylon, čím položil základ svojej mocenskej základne. Táto udalosť sa často považuje za založenie Seleukovskej ríše, pričom rok 312 pred Kr. sa v historickom počítaní pokladá za začiatok seleukovskej éry.

Meno Seluecus je odvodené z gréčtiny a pochádza z koreňa selas (σέλας), ktorý znamená „svetlo“, „žiara“ alebo „plameň“. Toto meno naznačuje lesk alebo osvetlenie, čo je príznačné pre významnú postavu, akou bol Seleukos I. Níkátor, zakladateľ Seleukovskej ríše a ten, kto je predobrazom otca, ktorý bol v nebi nositeľom svetla.

„Aby si cirkev zabezpečila svetské zisky a pocty, bola vedená k tomu, aby vyhľadávala priazeň a podporu veľkých mužov zeme; a keď takto zavrhlá Krista, bola privedená k tomu, aby vzdala poslušnosť zástupcovi satana — rímskemu biskupovi.“ The Great Controversy, 50.

Antiochus Magnus predstavuje zástupnú moc pápežskej moci, tak ako pápež predstavuje zástupnú moc satana. Symbolika Antiocha pripúšťa rozličné zástupné moci, tak ako bolo mnoho pápežov. Reagan bol zástupnou mocou roku 1989, Ukrajina sa stala zástupnou mocou Spojených štátov v roku 2014 a Trump je zástupnou mocou pri bitke pri Panii. Reagan bol prvý, Trump je posledný a Zelenskyj je vzburou uprostred.